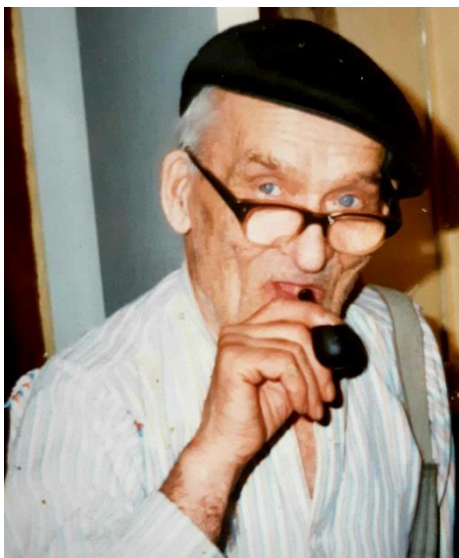

Väinö Kivelä syntyi vanhan Sallan puolella Kuolajärvellä 14.2.1900 ja kuoli Sallassa 22.7.1985. Hän solmi avioliiton 4.3.1932 Viivi Maria Hautaniemen kanssa ja he saivat 5 yhteistä lasta, joista yksi kuoli heti synnytyksen aikoihin.

Väinö oli monitaituri; maanviljelijä, kirvesmies, muurari, kansanpelimanni ja taiteilija. Kirjoitteli paljon näkemyksiään myös lehtiin, etenkin Vipuseen, Laakson Antille (Koillis-Lappi). Meni -19 vuoden lopulla Helsinkiin ihastuksensa Maija Kellokummun ”perässä” ja tuli samalla tutustuneeksi Ateneumin antiin perin pohjin. Kaikki merkittävimmät Ateneumin ja yleensä Suomen taiteesta kertovat kirjat löytyivät Väinön kirjahyllystä.

Palattuaan reissusta maalaili musta baskeri päässä taulujaan ja ”akiteerasi” tahallaan kyläläisiä ja kulkijoita maailman asioilla. Väinö luki paljon kirjallisuutta ja etenkin sanomalehtiä.

Toinen intohimo oli musiikki, instrumentteina haitari ja viulu. Taitavana käsistään opetti myös siskonsa pojan Aarno Kelloniemen viulunrakennuksen saloihin. Ensimmäisen viulunsa Väinö rakensi appelsiinilaatikon puista ja samaa materiaalia hän hyödynsi, kun opetti Aarnoa viulunrakennukseen. Tästä Aarnon ja Väinön viulunrakennuksesta on hyvä radiodokumentti Niemen Tapanilla, jossa Aarno kertoo oman tarinansa viulunrakennuksesta enonsa opastuksella.

Väinö harrasti myös valokuvausta ja kehitti valokuvansa itse. Arkistossa on satoja mustavalkokuvia, niin vanhasta Sallasta kuin nykyisestä, henkilö- ja perhepotretteja.

Sodan jalkoihin ja rajan taakse jääneet kotikonnut olivat Väinöllä aina mielessä.

